

11. Diltey W. The Rise of Hermeneutics / W. Diltey // New Lit. History. – Charlottesville, 1972. – Vol. 2. – № 2. – P. 242.
12. Venuti L. The Translator's Invisibility: A History of Translation / L. Venuti. – London ; New York : Routledge, 1995. – P. 2.

УДК 82.091

*Оксана Боднар
(м. Івано-Франківськ)*

ГЕНРІ ЛОНГФЕЛЛО І ГЕЛЕНА МОДЖЕЄВСЬКА: ДО ПИТАННЯ ПРО ПОЛЬСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ КУЛЬТУРНІ ТА ЛІТЕРАТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ ХІХ СТ.

У статті проаналізовано багатогранні зв'язки американського класика Генрі Лонгфелло з польською літературою. Вивчення епістолярію польської актриси зі світовим іменем Гелени Моджеєвської розширює уявлення про польсько-американські культурні та літературні відносини ХІХ ст.

Ключові слова: польська література, зв'язки, рецепція, переклад, поезія, лист.

Боднар О. Я. Генри Лонгфелло и Гелена Моджеевская: к вопросу о связях американского поэта с польской литературой. В статье рассматриваются многогранные связи американского классика Генри Лонгфелло с польской литературой. Изучение эпистолярия польской актрисы с мировым именем Гелены Моджеевской расширяет представление о польско-американских культурных и литературных взаимоотношениях ХІХ ст.

Ключевые слова: польская литература, связи, рецепция, перевод, поэзия, письмо.

Bodnar O. Ya. Henry Longfellow and Helena Modrzejewska: to the Problem of the American Poet's Contacts with Polish Literature. The article deals with many-sided contacts of American classic Henry Longfellow with Polish literature. Research of Polish actress with the world name Helena Modrzejewska's epistolary widens the notion of Polish-American cultural relationships of the ХІХ century.

Key words: polish literature, contacts, reception, translation, poetry, letter.

Постановка наукової проблеми та її значення. Сприйняття поетичного доробку Генрі Лонгфелло в різних країнах дає змогу обґрунтувати причини популярності американського поета далеко за межами батьківщини, мати уявлення про зміст і характер цього

процесу у світовому літературному просторі. Ми ж спробуємо зосередитися на польській рецепції художньої спадщини Г. Лонгфелло, вивчити епістолярій польської актриси зі світовим іменем Гелени Моджеєвської, який допомагає глибше пізнати польсько-американські культурні зв'язки XIX ст.

Питання рецепції творчого доробку Г. Лонгфелло у європейських країнах та Росії ми частково торкалися в дисертації “Генрі Лонгфелло в контексті українсько-американських літературних зв'язків XIX–XX ст.: Рецепція. Відтворення стилю поета” [1]. Українська літературна критика обмежується лише окремими студіями про його поетичний доробок. У цьому контексті треба згадати розділ про Лонгфелло в книзі Л. Первомайського [7]; основні мотиви поезії та збірку “Пісні про рабство” досліджував Г. Устенко [8–10]. Один із варіантів критичного сприйняття творів Лонгфелло – передмови до україномовних перекладів його творів. Самі ж інтерпретації поетичних творів Г. Лонгфелло вивчали Р. Зорівчак [2], В. Черкаський [11], Н. Куляса [5; 6], Л. Коломієць [4] та ін. На бібліографічному рівні художню спадщину Лонгфелло аналізувала Р. Зорівчак [3]. Видано чимало публікацій методичного характеру.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Генрі Лонгфелло – один із найвизначніших письменників США у XIX ст. Однак його слова, герої, образи й ідеї присутні в мовному та культурному просторі сьогодення. Митець популярний і у європейському літературному контексті. Це пояснюється тим, що Лонгфелло ознайомив американців із культурою європейських народів, підтримував стосунки з письменниками, порушував “вічні” теми світової літератури, звертався до проблем, характерних для всього людства. Сюжети творів митця пов'язані з європейськими країнами. Крім того, Лонгфелло здійснив низку перекладів творів європейських письменників, автор сонетів, присвячених світовим класикам. Митець неодноразово побував у Європі.

Увагу критиків привертала висока художня вартість його поетичного доробку, з яким вони намагались ознайомити американських та європейських читачів.

Активне ознайомлення з творчою спадщиною Г. Лонгфелло у Франції, Німеччині, Англії відбувалося здебільшого у другій половині XIX – на початку XX ст. Історичний процес засвоєння творчості Лонгфелло у європейських національних культурах характеризується властивими їм

етнопсихологічними особливостями й духовними традиціями. Для кожної з країн характерні свої особливості рецепції: у Німеччині, Польщі, Англії виходили збірки поетичних творів, в Англії велика кількість поезій Г. Лонгфелло була покладена на музику, в Німеччині, порівняно з іншими країнами, домінували літературознавчі дослідження. Найбільш популярним твором у Європі, зокрема у Франції, була поема “Еванджеліна”.

Слава Лонгфелло дійшла до Польщі порівняно швидко, уже в 50-х роках ХІХ ст. Особливу зацікавленість викликали тоді такі вірші, як “Псалом життя”, своєрідна американська відповідь на “Оду до радості” Ф. Шиллера, “Оду до юності” А. Міцкевича, а також “Excelsior”, який відповідав повстанським ідеалам другого покоління польських романтиків. Лонгфелло присвятив Казимиру Пулаському вірш “Гімн моравійських сестер із Вифлеєму на освячення прапора Пуласького”. Казимир Пуласький – герой боротьби за свободу двох народів – польського й американського, генерал та герой війни за незалежність США, “батько американської кавалерії”.

Польські інтерпретації Лонгфелло з’явилися окремими виданнями ще за життя поета синхронно з німецькими та французькими. Так, у 1850-х Александр Ходецький опублікував переклад “Еванджеліни” (*Ewangelina: powieść akadyjska*. – Познань, 1851), Фелікс Єзерський видав такі книжки своїх перекладів, як “Еванджеліна” (*Ewangelina powieść z dziejów anglo-amerykańskich*. – Варшава, 1857), “Золота легенда” (*Złota legenda*. – Варшава, 1857), “Пісня про Гайавату” (*Duma o Hiawacie*. – Варшава, 1861). Тоді ж, у середині ХІХ ст., Лонгфелло інтерпретували Адам Пайперт (“The Builders” – “Budowniczy”), Марія Ільницька (“The Arrow and the Song” – “Strzała i pieśń”), Віктор Баворовський (“A Psalm of Life” – “Psalm życia”), наприкінці ХІХ і на початку ХХ ст. – Адам Асник (“Excelsior” – “Excelsior”, “The Village Blacksmith” – “Wiejski kowal”), Тереза Пражмовська (“The Two Angels” – “Dwaj anieli”), Антоній Лянге (– “O zmroku”), у першій половині ХХ ст. – Юліан Тувім (перший розділ “Гайавати” “The Peace-Pipe” – “Fajka pokoju”), Станіслав Гельштинський (“The Cross of Snow” – “Krzyż ze śniegu”), Станіслав Казімерчик (“Hymn Of The Moravian Nuns Of Bethlehem At The Consecration Of Pulaski’s Banner” – “Hymn siostr morawskich z Bethlehem na poświęcenie sztandaru Pułaskiego”). У другій половині ХХ століття в перекладний доробок із Лонгфелло входять “Пісня про Гайавату” (*Pieśń o Hiawacie*. – Вроцлав, 1960)

Романа Яцкова, "Вибрані поезії" (Wybór poezji. – Варшава, 1975) в інтерпретації Ю. Жулявського, а також збірка "Міцні до сну: романтична традиція в поезії англійською мовою: Блейк, Вордсворт, Колрідж, Шеллі, Кітс, Лонгфелло, Теннісон, Фіцджеральд, Гарді" в перекладі Зігмунта Куб'яка (Twarde dno snu : tradycja romantyczna w poezji języka angielskiego: Blake, Wordsworth, Coleridge, Shelley, Keats, Longfellow, Tennyson, Fitzgerald, Hardy. – Краків, 1993, Варшава, 2002).

Польські літературознавці звертали меншу увагу на творчу спадщину американського митця, ніж перекладачі. Вона не була ще об'єктом монографічного дослідження. Існують лише вступні статті трьох авторів до вже згадуваних польських перекладів його творів другої половини ХХ століття (відповідно, С. Гельштинський, Ю. Жулявський і Зігмунт Куб'як). Побачила світ газетна публікація Веслава Топоровського "Г. В. Лонгфелло і польська тематика" (Gazeta Niedzielną, 1993, № 10, с. 5, а також Dziennik Polski і Dziennik Żołnierza, 1994, № 6, с. 5) разом з інтерпретацією Станіслава Казімерчика "На посвячення хоругви Пуласького" ("Na poświęcenie chorągwi Pułaskiego").

Про життєвий і творчий шлях поета дізнаємося з розділів книг, де йдеться про американську літературу загалом. Біографічні нариси мають описово-фактографічний характер, проте побіжно висловлюються і думки щодо художньої вартості творів Лонгфелло. В одному з досліджень, яке з'явилося 1957 року, Р. Дибоскі однобоко підходить до висвітлення ролі митця в американській та світовій літературах [12]. Його оцінка поетичного доробку Лонгфелло є гостро тенденційною і занижує художню вартість творів поета. Р. Дибоскі відзначає, що всесторонність, з якою відображено міф про початки людської культури, є недосконалою; форма "Пісні про Гайавату" не є властиво епічною; образ індіанців є ідеалізованим і не дає автентичного поняття про давнє життя червоношкірих племен. Дослідник вважає, що обраний метр не зовсім відповідає поважній епічній праці й при цьому через свою плинність часто є монотонним. Він називає недоліком поеми нагромадження власних індіанських назв та описів, які дивно звучать, хоч поет уважав своїм обов'язком увести їх для створення колориту. Р. Дибоскі зазначає, що Лонгфелло повторює думки давніх великих європейських поетів, іноді з певними відмінностями їх поетичні образи, наслідує їхні форми вірша та стилю, а часто просто їх калькує. Головну причину зникнення колишньої великої слави поета він убачає у неоригінальності. При цьому

Дибоскі закликає не забувати того, що поет зробив для культури свого народу. До таких заслуг він зараховує ознайомлення американців з історичними місцями Європи, зображеними в романі "Гіперіон", та духовне збагачення свого народу завдяки перекладам європейської поезії.

А. Копцевич та М. Сеніцька, крім біографічних відомостей, аналізують особливості поезії Лонгфелло та застереження, які висунули проти неї критики ХХ століття [14]. Це аргументоване дослідження відзначається врівноваженим підходом. Як і Р. Дибоскі, вони пояснюють схожість певних фрагментів поеми зі змістом "Калевали" універсальністю легенд і міфів про початки цивілізаційного розвитку народів. А. Копцевич та М. Сеніцька нетрадиційно тлумачать суперечливий фінал поеми "Пісня про Гайавату", намагаючись якомога глибше зрозуміти задум її автора. Вони стверджують: "Керувався він ідеєю інтеграції обох культур, і, хоча історія ХІХ століття довела наївність подібного погляду, його поема набуває нового значення у світлі існуючих тенденцій у поезії, він зображає індіанську культуру як частину широкої культури американців, яка розвивається" [14, 225]. Підсумовуючи значення творчості Лонгфелло, автори дослідження вважають, що й у ХХ столітті Лонгфелло був для Європи символом зрілої американської літератури.

Листування Г. Лонгфелло з відомою польською актрисою, світовою зіркою Геленою Моджеєвською (1840–1909), а також її спогади з автобіографією та книга Фореста Ізарда "Героїні сучасної сцени" відкривають маловідому сторінку стосунків цих двох всесвітньо-знаних особистостей.

Гелена Моджеєвська народилася в Кракові й розпочала свою акторську кар'єру в мандрівній трупі, яка гастролювала в Перемишлі, Бохні й Бережанах. Протягом 1860-х рр. виступала в театрах Львова, Станиславова, Чернівців. Керувала маленьким театром у Львові, де вона також грала всі головні ролі, після чого виступала на сценах Кракова та Варшави. Виступи протягом восьми років у варшавських театрах зробили її знаменитою. 1876 р. актриса переїхала до США, де відразу досягла визнання, гастролювала з найкращими театрами Нью-Йорка й Лондона. До 1907 р. виступала в США у складі власної трупи у виставах англійською мовою. 1893 р. її запросили для виголошення лекції на конгресі жінок у Чикаго, де актриса представила становище польських жінок в умовах російського та прусського панування.

Г. Моджеєвську вважали однією з найпрекрасніших жінок епохи, легендою, королевою варшавської сцени. У Лос-Анджелесі є клуб мистецтва та культури імені Г. Моджеєвської, де було знято фільм про цю знамениту актрису, а краківський театр названий на її честь.

Г. Моджеєвська була музою для митців світового рівня (Г. Сенкевич, С. Віткевич, О. Уайльд, С. Виспянський, Г. Лонгфелло). Із першим її туром Америкою почалося формування кола приятельських стосунків за межами театру, які вже самі характеризували її як незвичайну жінку. Вона вважала своїми друзями найбільші уми й найблагородніших американців. Із Лонгфелло в неї були, напевно, найближчі приятельські стосунки.

Поет захопився талантом Г. Моджеєвської на її прем'єрі в Бостоні 1878 р. Ось як вона пише про цю зустріч у листі до Ясінського: “На першому виступі у Бостоні був великий американський поет Лонгфелло, а також тридцять літераторів і журналістів. Уранці йду на сніданок до пана Лонгфелло, який хотів зі мною особисто познайомитися. Сьогодні відвідав мене. Така честь мало кому трапляється” [17, 234]. Сімдесятилітній бард, “найбільш шанована людина другої півкулі”, мабуть, закохався в неї на тій прем'єрі в Бостоні; актриса називала його американським Міцкевичем. У своїх спогадах Моджеєвська зазначає, що однією з найбільш важливих подій під час свого перебування в Бостоні була зустріч саме з Лонгфелло. Актриса зізнається: “Присутність цього істинно великого поета, цього чоловіка, наділеного найкращими рисами, якими може володіти людина, було духовним святом для мене” [15, 360]. Лонгфелло розповідав їй про Бостон та його знаменитості, познайомив з іменами Олівера Вендела Холмса, Олдріджа, Джеймса Т. Філдза, Селії Текстер тощо. “Він продовжував говорити такою манерою, як ідеальна, бездоганна людина у світі, і просто зачарував мене. Потім увійшов мій син Ральф, і нас обох запросили на ланч у будинок поета в Кембриджі. Велика привабливість Лонгфелло була саме в його досконалій простоті, такій рідкісній у знаменитих людей. На його обличчі не було навіть відтінку зверхності, який мають люди з вищим рівнем, ні крихти пихатості, яку я спостерігала не один раз серед значно менш відомих письменників. Знаменитість без зарозумілості є рідкісною, але її зовсім не було в автора «Еванджеліни» й «Гайавати»” [15, 362].

Моджеєвська із сином провела в його будинку незабутні години. Він не говорив багато компліментів. Вона почала вести мову про його

вірші, сказала, що радо вивчить декілька уривків його поем і продекламує їх йому, згадала Гайавату, але Лонгфелло зупинив її, промовляючи: “Ви ж не хочете марно витратити свій час на їх запам’ятовування, і не говоріть про Гайавату, інакше я назву Вас Меджеківісом, який, до речі, звучить подібно до Вашого імені” [13, 88]. Після ланчу Ральф заграє на фортепіано ноктюрн Шопена, сивобородий господар продекламував їм вірш Кемпбела про поділену Польщу й похвалився, що знає, ким був Міцкевич. Це викликало в жінки сльози, і вона пішла з його будинку схвильованою. Моджеєвська в цей час періодично гастролювала в Польщі та Великобританії і коли не мала змоги зустрітися, то намагалася листуватися з Лонгфелло.

Можливо, зустрічі з Моджеєвською допомогли Лонгфелло під час укладання 31-томної антології “Вірші різних місцевостей”. У 20-му томі, присвяченому Росії, розміщено історичні поезії в розділах “Польща” (“Польща”, В. Гюго, пер. Дж. В. М. Рейнольдз; “Падіння Польщі”, Т. Кемпбел), “Варшава” (“Відступ із Москви”, В. Торнбері; “Коштовності короля”, Ф. Карі; “Останній десяток четвертого полку”, Дж. Мосен, пер. Дж. Кларк), переклад популярного польського вірша “Напад татар на замок Jashdow”, а також у “Додатку” поезія “Поділ Польщі” Е. Арнольда [16]. Цей том з’явився 1878 р. і саме в цей період тривало листування та зустрічі митців (1878–1882 рр.)

Лонгфелло цікавився польськими поетами, зокрема просив Моджеєвську і її другого чоловіка Кароля Хлаповського надіслати йому французький переклад поезії Адама Міцкевича. Він постійно розпитував про артистку й замовив їй статуетку як ознаку своєї сердечної пам’яті, яку зберігав у себе у вітальні. Моджеєвська ділиться з ним радістю від надзвичайно успішного виступу в Кракові. Захоплений поет пише їй кілька віршів, щоб знала, що він думає про неї. Саме Лонгфелло спонукав Моджеєвську виступати в Лондоні, що було її найвищою метою. Митець із-за океану вітає її з тріумфальним входом у Лондон, проте засмучений тим, що Моджеєвська відклала своє повернення до Америки до наступного року. “Але коли Пані повернеться, то буде свято в моєму домі” [17, 295]. Адже Лондон був підкорений. Її вітали всі: публіка, критики, суспільство, колеги.

Лонгфелло надіслав актрисі один із томів своєї поезії. Він визнавав себе великим шанувальником її гри та думки й називав Моджеєвську найбільшою “трагічкою” на сцені. Вона вважала Америку своєю другою вітчизною і мріяла повернутися туди назавжди, якби не

обов'язок, який вона повинна була виконувати у своєму краї. Актриса зізналася: "Поверну ще раз до Америки, де хочу потиснути ще раз долоні того, шляхетний геній якого був для мене натхненням, підтримував мене у найважчі хвилини життя, долонь Пана, дорогого містера. Віддана Гелена Божента Хлаповська, Моджейська" [17, 317]. Моджейська – псевдонім актриси, скорочене прізвище, яке вона отримала після приїзду в Америку. Лонгфелло допоміг їй увійти в середовище англійської поезії, піклуючись про успіх актриси в Англії. Один із листів Лонгфелло зберігається в Ягеллонській бібліотеці в Кракові.

У рік смерті поета "Газета польська" помістила статтю-посвяту про нього. У ній зазначалося, що "знаменитий американський поет належав до гарячих прихильників таланту Моджеєвської, з якою познайомився під час її перебування в Америці, писав до неї вірші, а що важливіше, розмовляв з нею про історію, літературу і польські стосунки, навчився, як сам визнавав, краще цінувати народ, про життя і справи якого до того часу мав слабку уяву" [17, 328]. Моджеєвська відвідала могилу Лонгфелло на кладовищі Маунт Оберн після його смерті 1882 року.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Зв'язки Генрі Лонгфелло з польською літературою є багатограними. Сприйняття його поетичної спадщини в польському літературному просторі має свої особливості: різноманіття перекладених творів упродовж ХІХ–ХХ ст., неоднозначна оцінка літературних критиків, основні форми літературно-критичної рецепції – передмови до перекладів та розділи книг про американську літературу. Епістолярій та автобіографічні відомості польської актриси Гелени Моджеєвської дають можливість більше дізнатися про особистість американського класика, про його зв'язки з польською культурою, про взаємне захоплення та міцні приятельські стосунки з Г. Лонгфелло. Зустрічі митців були пізнавальними й духовно збагачували обох.

Продовженням досліджень у цьому напрямку може стати вивчення особливостей рецепції художнього доробку Г. Лонгфелло в інших європейських країнах, де американський поет мав великий успіх.

Література

1. Боднар О. Я. Генрі Лонгфелло у контексті українсько-американських літературних зв'язків ХІХ–ХХ ст.: рецепція, відтворення стилю поета

- [Текст] : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.05 / Боднар Оксана Ярославівна. – Івано-Франківськ, 2010. – 305 с.
2. Зорівчак Р. Генрі Лонгфелло українською мовою [Текст] / Р. Зорівчак // Всесвіт. – 1982. – № 3. – С. 148–149.
 3. Зорівчак Р. Лонгфелло Генрі [Текст] / Р. Зорівчак // Українська літературна енциклопедія : в 5 т. / [гол. редкол. : І. О. Дзеверін та ін.]. – К. : Укр. енцикл. ім. М. П. Бажана, 1988. – Т. 3. – 1995. – С. 228.
 4. Коломієць Л. В. Еволюція напрямів в англо-українському поетичному перекладі кінця ХІХ – початку ХХІ століття [Текст] : дис. ... д-ра філол. наук : спец. 10.02.16 / Коломієць Лада Володимирівна. – К., 2006. – 504 с.
 5. Куляса Н. Василь Мисик – перекладач поезії Г. Лонгфелло [Текст] / Н. Куляса // Слово і час. – 2000. – № 12. – С. 42–46.
 6. Куляса Н. Поезія Генрі Лонгфелло в інтерпретаціях П. Грабовєського [Текст] / Н. Куляса // Наук. вісн. Чернів. ун-ту. Германська філологія. – 2001. – Вип. 115. – С. 141–149.
 7. Первомайський Л. Генрі Вордсворт Лонгфелло [Текст] / Л. Первомайський // Первомайський Л. Творчий будень. Статті, спомини, замітки / Л. Первомайський. – К. : Рад. письм., 1967. – С. 28–56.
 8. Устенко Г. Викриття расової дискримінації в “Піснях про невольництво” Генрі Лонгфелло [Текст] / Г. Устенко // Наук. зап. Одес. держ. пед. ін-ту іноз. мов. – О., 1958. – Т. 3. – С. 117–132.
 9. Устенко Г. До історії створення збірки Г. Лонгфелло “Пісні про рабство” [Текст] / Г. Устенко // Рад. літературознавство. – 1972. – № 3. – С. 36–42.
 10. Устенко Г. Основні мотиви ліричної поезії Лонгфелло 20–30-х років ХІХ ст. [Текст] / Г. Устенко // Іноз. філол. – 1971. – № 26. – С. 125–132.
 11. Черкаський В. Митець відчув митця [До 175-річчя з дня народження Генрі Лонгфелло] [Текст] / В. Черкаський // Дніпро. – 1982. – № 2. – С. 124–126.
 12. Dyboski R. Poezja kultury literackiej. Henry Wadsworth Longfellow (1807–1882), James Russel Lowell (1819–1891), Oliver Wendell Holmes (1809–1894), Sidney Lanier (1842–1881) / Roman Dyboski // Wielcy pisarze amerykansc ; [uzup. i wstep. Stanislaw Helstynski]. – Warszawa : Pax, 1957. – S. 208–235.
 13. Izard F. Heroines of the modern stage / Forrest Izard. – New York : Sturgis & Walton company, 1915. – 390 p.
 14. Kopcewicz A. Historia Literatury Stanow Zjednoczonych w zarysie. Wiek XVI–XIX / A. Kopcewicz, M. Sienicka. – Warszawa : Panstwowe W-wo Naukowe, 1983. – 408 s.
 15. Modjeska H. Memories and impressions of Helena Modjeska; an autobiography / Helena Modjeska. – New York : The Macmillan Company, 1910. – 571 p.

16. Poems of Places Edited by Henry Wadsworth Longfellow. – Boston : Houghton, Osgood and Company ; Cambridge : The Riverside Press, 1878. – Vol. 20. – 247 p.
17. Szchublewski J. Modrzejewska. Zycie w odsłonach / Jozef Szchublewski. – Warszawa : W-wo W. A. B, 2009. – 677 s.

УДК 821.161.2-31

*Світлана Бородица
(м. Тернопіль)*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ В РОМАНІ “СЛУГА З ДОБРОМИЛЯ” ГАЛИНИ ПАГУТЯК

У статті з'ясовано й проаналізовано специфіку художнього моделювання образу персонажа в романі “Слуга з Добромиля” Г. Пагутяк, осмислено його художню багатогранність, характер взаємодії традиційного й оригінально-авторського в новому літературному варіанті; окреслено феномен художнього втілення образу Слуги з Добромиля на змістовому та формотворчому рівнях тексту.

Ключові слова: жанр, магічний реалізм, міфологізм, нарація, роман, химерна проза, художній образ.

Бородица С. В. Трансформация художественного образа в романе “Слуга з Добромиля” Галины Пагутяк. В статье выясняется и анализируется специфика художественного моделирования образа персонажа в романе “Слуга з Добромиля” Г. Пагутяк, осмысливается его художественная многогранность, характер взаимодействия традиционного и оригинально-авторского в новом литературном варианте; очерчивается феномен художественного воплощения образа Слуги из Добромиля на смысловом и формообразующем уровнях текста.

Ключевые слова: жанр, магический реализм, мифологизм, наррация, роман, причудливая проза, художественный образ.

Boroditsa S. V. The Transformation of the Artistic Image in the Novel “The Servant from Dobromyl” by Galina Pahutyak. The article states and analyzes the specificity of the personage’s image artistic modeling in the novel “The Servant from Dobromyl” by G. Pahutyak, its artistic versatility, the nature of the interaction of traditional and original-author in the new literary version are comprehended; the phenomenon of artistic personification of the Servant of Dobromyl image on semantic and text form making levels are described.

Key words: genre, magical realism, mythologism, narration, novel, bizarre prose, artistic image.